

GENEREUSE - obiect, Ø126 cm., 2014

ION ANGHIEL

DE LA SUBIECT LA OBIECT

IUNIE 2018

Tipărit la:

Organizare expoziție - Dr. Dan Basarab Nanu
Concepție catalog și tehnoredactare computerizată - Anca Tofan
Manager
Dr. Dan Basarab Nanu
IUNIE 2018

ION ANGHIEL

DE LA SUBIECT LA OBIECT

IUNIE 2018

Valurile

În încercarea de a îmi clarifica propria existență și implicit creația, depistez momente ale parcursului personal definite de sincopile inactivității și răvășit de travaliul lucrului, ca niște valuri de larg. Navigând pe ele totul pare tensionat și fără salvare însă privite de sus, de sus de tot, mișcarea capătă sens și nu știu dacă într-u totul pot considera că este doar meritul meu. Dacă ar fi să trag linie, cu toate că ar fi pre devreme, aș spune că am început să lucrez cu iubire, cu ochii larg deschiși către felul în care își făceau aceeași meserie părinții mei. Apoi am început să studiez, cu drag ori fără, însă dorința era enormă și nu o puteam defini încă. După desprinderea de orice strunire pedagogică a început greul. A început să-mi pese, a început să mă doară. De atunci, acest dicționar în imagini, acest manual de terapie a dorințelor deșarte care este arta au început să mă uimească. Actul creației s-a transformat în dorința de a plasa în locurile în care există un soi de semne de vigilență, de elemente de atenționare în privința griji pe care trebuie să o avem față de ceea ce încă mai avem, cu gândul că poate cândva va fi mai bine. Dar e bine și așa. Începusem să pierd pe o parte și să câștig pe de alta.

Valurile despre care aminteam la început ar putea fi denumite astfel: desprinderea, curiozitatea, căutarea, întoarcerea, certificarea, gândirea, împlinirea, suferința și drumurile. În fond pot spune că totul se rezumă la introducere și cuprins, precum valurile și gropile dintre ele.

Momentan...

Ion Anghel, 22 mai 2018

**"Eu la orice casă/Sunt slugă aleasă
Eu pe orișicine/Întâmpin când vine".**

Acesta este începutul unei ghicitori populare care desemnează *ușa*, umila ușă de umilă casă țărănească.

Cea pe care acum inspiratul pictor Ion Anghel o preschimbă în eroul unei expoziții de rară originalitate.

Tânărul artist, care și-a dobândit laurii academici cu un doctorat dedicat obiectului, face din obiectualitatea cea mai modestă o autentică operă vizuală. La trei ani după o remarcabilă expoziție din cuhnia Mogoșoaiei, Ion Anghel dovedește cu asupra de măsură că o coborâre spre stratul țăranesc al civilizației noastre poate și trebuie să fie, mult dincolo de preluarea simplă a motivului plastic, o apropiere conceptuală. Căci la nivelul conceptului îmi apare rânduirea a numeroase uși de casă din satele de câmpie și de deal ale Buzăului și Prahovei, de la Plopeasa de sus și Jilava, de la Puchenii olarilor și Răteștii cei cu mănăstirea pictată acum aproape două veacuri de pitarul Nicolae Teodorescu; acel nivel în care există o certă magie a porții, veghind nașteri, căsătorii și morți ale sătenilor, din generație în generație.

Ușile lui Ion Anghel țin, într-un fel, de minimalismul unei arte povera autohtone, convocând obiectul țăranesc care primește o haină modernă.

Între geamurile ușilor s-au așezat, iarăși țărănește ziare, dar și plante, iar autorul descoperind, cu revoltă, vechi tipărituri bisericesti aruncate la gunoi, le salvează expunându-le aici ca pe niște prețioase tablouri populare.

Însă, pe vechiul lemn salvat și el, Ion Anghel adaugă, pictate cu o imediatețe evidentă, ba siluete geometrice de sfinți în care s-au înfipt table ruginite sau siluete pereche a Morții cu coasă de aur, ba conturul de diavol prăbușit în iad și purtând ironic mască de carnaval, ba un șir de unelte din gospodăria fiecărui țăran, ba cuceritoarea imagine a unui licorn ecvideul fermecat amintit în scrierile vechi drept „monoțeros”.

Ion Anghel care a copilărit în universul unor asemenea case cu uși de poveste se dovedește a fi un deschizător de porți spre universul cel mai simplu și cel mai românesc al „istoriei țării prin cei mici” spre a cita în încheiere cuvintele marelui Iorga.

Acad. Răzvan Theodorescu

Ion Anghel - Recent Works

Pictură, o variantă românească de combine paintings, asamblaje, obiect la zona de întâlnire cu sculptura și cu instalația. Acestea sunt componentele frontului de lucru al lui Ion Anghel, un câmp de preocupări caracterizat de o dinamică aparte, de o fertilă depășire a granițelor dintre limbajele artistice. Cristalizări ale creației din ultimii cinci ani alcătuiesc expoziția de la Centrul Cultural Palatele Brâncovenești Mogoșoaia.

Artistul, a cărui formație, la Universitatea Națională de Arte din București s-a derulat în ani '90, a devenit la rândul său cadru didactic universitar la Departamentul Pictură al aceleiași instituții și promovează o pedagogie deschisă, stimulativă pentru studenți. Este membru fondator al grupului Salmastru (2002).

În propriul atelier există etape de acumulare, de lucru intens eventual la mai multe pânze; urmează pauza de reflecție, temporara detașare, apoi alt "atac". Visarea alternează cu replierea lucidă. Hazardul își are rolul său, acceptat, în geneza lucrărilor, însă, pe de altă parte, voința de control asupra ansamblului declanșează, la rândul său, ofensiva. Apar și momentele de răzvrătire împotriva oricăror convenții, tentația de a accesa "delete" în legătură cu tot ce înseamnă "știu /am învățat" în artă, impulsul de întoarcere la puritatea desenelor din copilărie... Poate că zbaterele formei și culorii în câmpul imaginii, între abstracția lirică și un "primitivism" figurativ adesea cu "zgârcenie" sugerat, poate că dorința reiterată de a lucra cu albul, "navigarea" neobosită în căutarea nuanțelor acestuia, sunt (și) expresii, pe diverse paliere, ale nostalgiei pentru acea puritate a exprimării artistice primare, neștiutoare de rigorile studiului sistematic.

Obsesia albului vine însă și de la călătoriile mediteraneene, în Grecia. Ele și cortegiul aferent de impresii, meditații de context și culturale sunt incluse și în geneza particularei serii de asamblaje (2007) ce înfățișează obiecte devenite "prizoniere" ale unei mase de ipsos.

Sunt majoritatea, obiecte de proximitate, din mediul atelierului; asocierea lor a fost și un exercițiu al vitezei de reacție, provocare a hazardului, dar, poate, în "subteran", și rod al reflexului alcătuirii relațiilor plastice între forme. Receptarea culturală e tentată și de amintirea unor ecouri suprarealiste. Aceste piese reprezintă, parcă, "vitrine" deschise dedicate "arheologiei obiectuale" a unei mitologii personale.

Picturile lui Ion Anghel își schimbă, adesea, în câteva etape înfățișarea. Artistul operează modificări datorită accentuatei dinamici interioare a actului său de creație. O lucrare este încheiată abia când părăsește atelierul. Transformări, până în perioada pregătirii actualei expoziții, au apărut și la seria intitulată, cu zâmbet cald în colțul gurii, "Sagrada familia". Prezența unor obiecte definitorii pentru ținuta de lucru și nu numai adăugate imaginilor pictate, ne-a îndemnat să apropiem operele în discuție, tehnic vorbind, de unele combine paintings ale lui Rauschenberg.

Câteva tablouri realizate pentru personala cu tema: "Greatest Hits" de la Hard Rock Cafe, București, din 2009, sunt incluse în expoziția de la Mogoșoaia. Sunt picturi de stare, vizualizări ale trăirilor declanșate de melodii faimoase ale rockului anilor '60-'80. Semnele figurative, explicite ori aluzive, "plutesc" pe ample suprafețe ocupate de formele abstracte.

Pe de altă parte, pentru artist, concretețea urmei de culoare lăsate de pensula face inoperantă diferențierea în accepție tradițională a figurativului de abstract... Poate că asistăm, uneori, la o luptă a reprezentationalului cu opusul său, alături, însă, par nu doar să conviețuiască pașnic, ci să se dezvolte unul din celălalt. Picturi recente, aparținând unei zone de investigații plastice declanșate în 2011, încurajează asemenea considerații. În context, iese în evidență plăcerea de a lucra cu materia colorată, dialogul între grafisme amintind de Cy Twombly și prin el de graffiti, și o picturalitate consistentă. Tentațiile comparatiste ale criticului îndreaptă gândul și spre Tâpies.

Obiecte realizate în 2012, unele de mai mari dimensiuni și de fibră constructivistă, din familia stâlpului/coloanei, dezvăluie interesul artistului pentru monumental, apropierea de sculptură. În aceeași secvență de timp, se înfiripă și preocuparea pentru relația obiect-asamblaj-instalație ("Cuști"): se constituie aici un alt univers de semne plastice și semantic, în care accentele expresioniste atrag atenția asupra unei meditații grave cu privire la condiția umană. Autorul realizează aceste ansambluri obiectuale din materiale ce apropie lucrările de Arte Povera, din deșuri, ready-mades reciclate.

Ion Anghel se maturizează, artisticeste, rapid (subsemnatul urmărește cu interes procesul). A depășit stadiul de plastician emergent și ne oferă, deja, confirmări de alt ordin al importanței.

Adrian Guță

Ion Anghel se mișcă printre "UȘI" și „FERESTRE" în peisajul lui interior .

Trăim într-un timp greu de pătruns până și pentru forța închipuirii. Nevoia de adevăr și de dreptate, ambiguitatea existenței artistului, anonimatul prelungit al subiectelor tari, obscuritatea și lumea răsturnată și plină de locuri comune, deconcertarea care sparge toate regularitățile – acestea par a fi caracteristicile lumii în care, firesc, te întrebi: cine este Ion Anghel? Cine este cel care de curând afirmă despre propria-i artă : "Consider că arta mea își va găsi liniștea atunci când emoția privitorului o va depăși pe cea avută de mine în fața șevaletului". Acest Eu este, după cum, iată, o mărturisește avid de comunicare cu un privitor pe care și-l imaginează sau care, sfârșește prin a deveni martor al creației și a creatorului solitar care își poartă stigmatul simplității și al singurătății. Aproximarea de lucrările lui Ion Anghel reprezintă intrarea în enigmaticul spațiu compus și simbolizat de el și care urmărește o halucinantă traiectorie care nu-i scapă nicicând de sub control. Analiza spațiului imaginat iconic de Ion Anghel include ramificații ontologice și antropologice care capătă greutate în oricare dintre lucrările lui. Omogen și paradoxal totodată, în aceeași măsură plin de sens și de echilibrată armonie spațiul este indicat prin semne sau prin obiecte. Mișcările de orice fel sunt reflectate în planul gestual al psihicului care poartă în același timp și amprenta spațiului. Legată de spațiu, ușa, (în care Gaston Becheldard vedea o zeitățe a pragului) devine o efigie care joacă rolul metaforic dar și anaforic dincolo de faptul că ușa unește două spații diferite și mediază între înăuntru și afară , între conștiință și inconștient cunoscând o semnificație mult mai profundă, cu un simbolism care are semnificații dintre cele mai alese. Cadrul spațial al lucrărilor este străbătut de distanțe care sunt marcate nu de "distanțe geometrice" cât, mai degrabă, de „depărtări trăite". Pictorul nu folosește tehnici de perspectivizare a spațiului ci îl face să devină mai semnificativ grație conștiinței de sine a obiectului. Ușa devine un spațiu al oglinzii care exercită o forță de anti-lume. Pradă unei fantezii dezlănțuite, care permite încrucișări între lumi și alianțe neașteptate și șocante, dominate de forță și devenite tăioase și pură fascinație marcată de ironie și de o stranie dezvoltare simbolică esoterică și câteodată alchimică. Pictorul se joacă deliberat cu simbolurile punându-l în gardă pe privitor în legătură cu coșmarurile care stau să se ivească. Fantasticul lui Ion Anghel reprezintă ideala ilustrare a definiției dată de Roger Caillois, fantasticului: "Pentru mine, spune gânditorul, fantastic înseamnă, mai întâi , neliniște și ruptură." Artistul nostru pare a spune, ca și Franz Kafka altădată: "Fiecare om poartă o ușă, o încăpere în el însuși". Acela care poartă cu și în sine spațiul , cu ramificațiile ontologice și antropologice și cu variantele sale spațiu-amintire, spațiu-teamă, și e marcat de încărcătura senzorială a obiectului artistic, făcându-l pe privitor capabil să primească lumina adevărului pe care ne-o transmite pictorul. Impersonal și discret, artistul compune spațiul implorând o o zeitățe care pare că îl aude. În lucrare, artistul își caută cu inteligență și talent echilibrul, Sinele. Ion Anghel trăiește într-o lume a lui. Când te îndrepti, fie chiar și în vis, către lumea iconică a pictorului, lumea de simboluri se dilată și aerul se rarefiază astfel încât te cheamă să pătrunzi în acea altă lume care e pregătită să te primească. Tăișul lucidității le vorbește privitorilor capabili să suporte și să înțeleagă Adevărul vieții ca pe un Altceva asumat. Ce vor fi văzut oare cei ce au cutezat? O altfel de lume, cu altfel de norme și de noime? O lume care, dincolo de ușă, este altfel. Acolo, în acea lume altfel, nu ești singur. Peste toate acele praguri de uși care te cheamă plutește un ingenuu: De ce?

Citesc lucrările lui Ion Anghel în cheia strălucirii lor minimalist. "Ușile" , "Cărțile" , "Ferestrele" - pentru că textele cărților sunt ferestre spre lume – sunt lucrări de artă minimală. Pictorul se raportează după cum e și firesc la scara intensităților, și e neutru față de modul mitic de a semnifica. Se dezgolește lucrarea de orice semnificație extra-vizuală. Totul rămâne în evidența simplă a unei realități irefutabile. Forma și culoarea devin neutre și minimale. Ele interzic anecdotele și anarhia emoțională, păstrându-și totuși forța de comunicare realistă și simbolică. Forța acestor lucrări constă în abandonul deliberat al exagerărilor oricărui expresionism, a action-painting-ului și, mai ales, a dezgolirii-învrăjirii de/cu semnificațiile extra-vizuale care personalizează obiectul artistic realizat. Obiectul nu abolește afectul ci doar îl reglează. E un mod special de a logodi prin această formă de minimalism, esteticul și eticul.

Oliv Mircea.

E destul de greu, cred, să-ți pictezi vacanțele fără să pici în dulcegării sentimentale și în nostalgii cariate. Ei bine, Ion Anghel știe să redea atmosfera specială, o stare de destindere pontică fără să recurgă direct la motiv sau să ofteze cromatic în compoziții suvenir. Pictor al repaosului estival în cadru marin (probabil o mostenire pe linie patenă) Ion Anghel recurge la soluții mnemotehnice de altă natură decât cele prizate în mod curent: el nu lucrează decât arareori cu caietul de schițe, el nu fotografiază locurile văzute. Memoria folosită la capacitățile sale subiective maxime, este cea care înmagazinează iar apoi redă cele văzute de pictor, (reperle concrete, decupajele de realitate prin memorie) cernându-se astfel doar parfumul locului sau/și starea momentului. Titlurile domestice "Vacanță la mare", "Amintiri", dezvăluie de altfel foarte bine atmosfera în slip, înmagazinată în tablouri. Trebuie spus că lucrările nu sunt plasate într-un ciclu, chiar dacă există această temă comună care le unește și dă coerență ansamblului.

La o primă privire, putem constata că pictura lui Ion Anghel conține o "materie comună" cu, spune el, un alt Anghel mai bătrân și mai mare față de care există atracție dar mereu o distanță constantă. Într-adevăr, poate o anumită dezinvoltură a tușei și tonului elegiac ar putea confirma această apropiere. Însă prezența unor repere cromatice alerte sau accentele colorate care agrementează și "condimentează" compozițiile, cât și construcțiile descentrate, compozițiile "deranjate" vizual în mod voluntar, îl plasează pe Ion Anghel într-o zonă de certă originalitate.

Personalitatea tușei contează foarte mult, ductul ei e în același timp degajat și căutat cu exactitate iar suprafețele albe ale pânzei folosite pentru calitatea lor plastică neutră-echilibrează foarte bine teritoriile colorate. Artistului îi place să revină tot timpul asupra pânzei, culorile suprapuse ajungând uneori la saturație, dar chiar tratate astfel, ele respiră și circulă lejer. Desprinsă complet de reperele identificabile ale realului sau uneori populate cu personaje pasagere, urme ale unui voyeurism ironic și detașat, pictura lui Ion Anghel e o mărturisire firească și sinceră ce împrumută deopotrivă tonul unui dialog "la o bere" și cel al unui jurnal intim plin cu amintiri.

Horia Avram

Lecția de modernitate a lui Ion Anghel

La Galeria Museion, din cadrul Muzeului de Artă, s-a vernisat, ieri, expoziția de artă vizuală, mai puțin obișnuită pentru publicul constănțean, semnată de tânărul artist plastician Ion Anghel, fiul pictorului Gheorghe Anghel. Spațiul neconvențional, ales în mod special de către artist reușește să pună în valoare lucrările artistului, lector la Universitatea Națională de Artă din București, catedra de pictură. Expoziția lui Ion Anghel reprezintă un experiment asumat, valorificat în lucrarea sa de doctorat. Selectând din realitate obiecte care par ne semnificative, creează un discurs vizual coerent.

Subiect al temei sale de doctorat, creațiile lui Ion Anghel, deși ar putea să pară dispersate, creează un tot unitar, lucrurile cotidiene devenind purtătoare de multiple semnificații. "Expoziția lui Ion Anghel poate reprezenta un șoc vizual sau se poate constitui într-o adevărată lecție de modernitate" a apreciat criticul de artă Doina Pauleanu, director al Muzeului de Artă Constanța.

"Ceea ce aduc eu aici este o stare, ceva mai specială, pentru public. Încerc să observ ce se întâmplă cu privitorul în momentul în care este pus în dificultate. Toți se așteaptă să vadă într-o galerie ceva plăcut ochiului. Eu nu ofer această certitudine. Omul este obișnuit să muncească și să acumuleze pentru a-i fi bine în final. Însă, binele poate veni și din altă parte" a precizat Ion Anghel. Artistul a mai expus la Constanța, alături de grupul "Salmastru", din care face parte.

Mirela Stinga

REORGANIZARE 1 - 35x35 cm., acril pe pânză, 2002

REORGANIZARE 2 - 35x35 cm., acril pe pânză, 2002

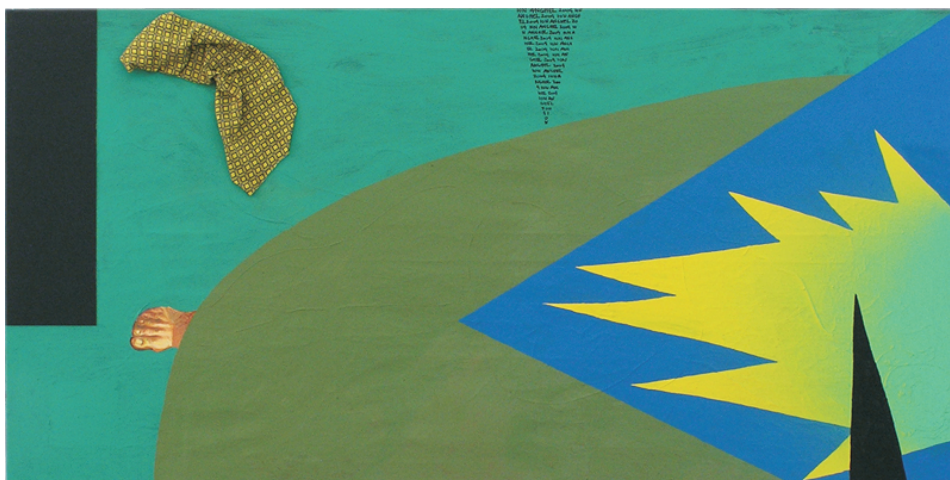

CONTRAPUNCT - 100x100 cm., acril pe pânză, 2002

CONTRAPĂTRAT - 100x100 cm., acril pe pânză, 2002

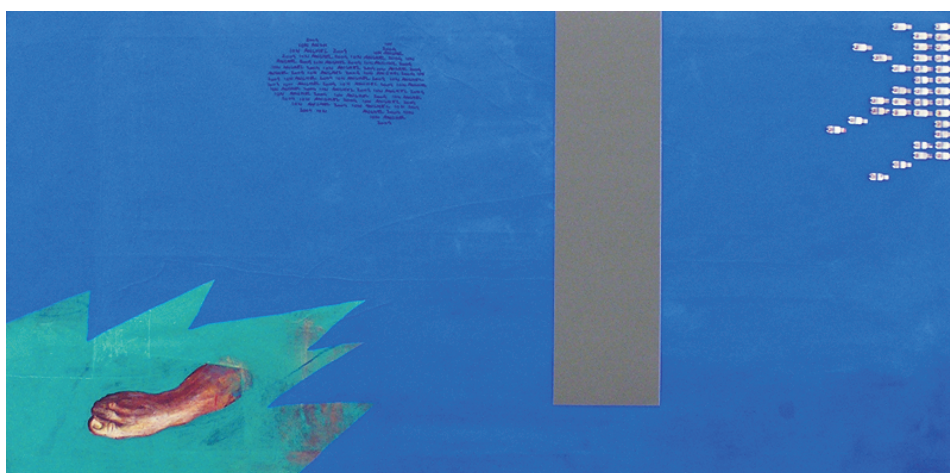

ORGANIZARE 1 - 100x200 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2003

ORGANIZARE 2 - 100x200 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2003

ORGANIZARE 3 - 100x200 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2003

POE - 35x120 cm., asamblaj ipsos, 2007

SAMOTHRAKE - 35x120 cm., asamblaj ipsos, 2007

AUTOPORTRET - 35x120 cm., asamblaj ipsos, 2007

ATELIERUL - 35x120 cm., asamblaj ipsos, 2007

CONEXIUNI - 35x120 cm., asamblaj ipsos, 2007

SERIA OBIECTUALĂ 1, 2, 3, 4 - 50x50x30 cm., obiecte încastate în ipsos, 2007

ADAM - 200x100 cm., tehnică mixtă și ipsos pe pânză, 2007

EVA - 200x100 cm., tehnică mixtă și ipsos pe pânză, 2007

COCOȘEȘTI 1 - 167x62x5 cm., obiect ușă, 2015

JILAVA 2 - 182x83x16 cm., obiect ușă, 2015

PLOPEASA 1 - 180x83x5 cm., obiect ușă, 2015

PLOPEASA 2 - 180x80x5 cm., obiect ușă, 2015

JILAVA 3 - 203x61x5 cm., obiect ușă, 2015

KOGĂLNICEANU - 204x65x5 cm., obiect ușă, 2015

TERRA - 35x35 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2014

OM CAP - 46x41 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2014

DOMESTICA SCAUN - 35x35 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2017

CONSTANTINOPOLE - 30x40 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2013

PEISAJ - 95x135 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2013

CHIPUL DESTINULUI - 60x80 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2013

INDEX - 35x35 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2013

GEST - 60x80 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2012

TABIET 9 AM - 63x73 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2010

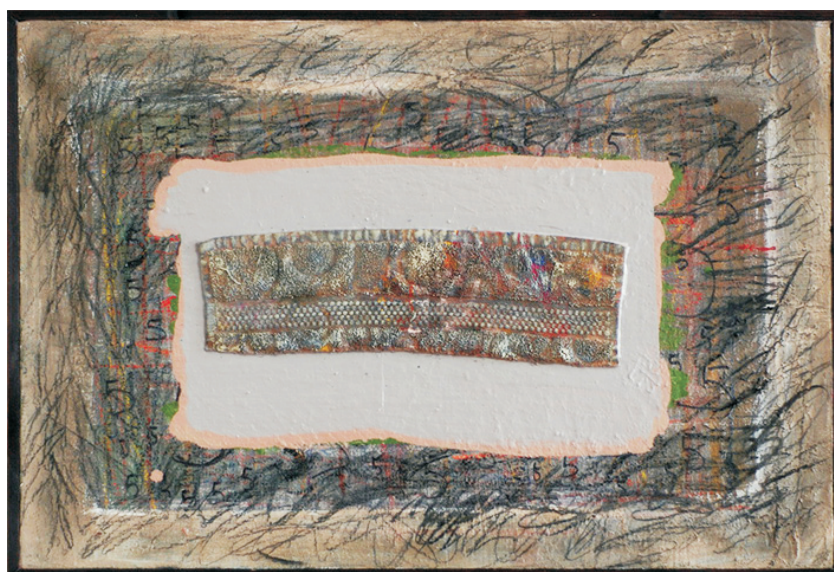

1 - 40x60 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2012

VADU - 51x36 cm., tehnică mixtă pe hârtie, 2014

5 - 40x60 cm., tehnică mixtă pe pânză, 2014

Ion ANGHEL

Născut la 17 februarie 1973 în București

Studii

1984 – 1991 Liceul de Arte Plastice Nicolae Tonitza, București

1991 – 1997 Academia de Artă București, secția pictură, clasa profesor Florin Ciubotaru

1998 – 1999 Universitatea de Artă București, master Pedagogia Artei

1997 Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România

1998 – 2007 Asistent universitar la Universitatea de Arte București, catedra Pictură

Din **2008** Lector universitar la Universitatea de Arte București, catedra Pictură

Din **2007** Doctor în arte vizuale cu teza: „De la obiect la obiectualism în artele vizuale contemporane”

Expoziții personale

1999 Galeria Orizont, București

2001 Galeria Romart Design, Constanța

2004 Galeria Apollo, București

2007 UNA Galeria, Universitatea Națională de Arte din București

2007 Galeria Museion, Muzeul de Artă Constanța

2009 Greatest Hits, Hard Rock Cafe, București

2012 De la subiect la obiect, Centrul Cultural Palatele Brâncovenesti, Mogoșoaia, Galeria Cuhnia

2013 De la arta brută la arta povera, Muzeul Național al Țăranului Român, București

2014 Experiment 40, Muzeul Național de Artă Constanța

2015 Istoria Umilă, Muzeul Național al Țăranului Român, București

2015 Ion Anghel, Galeria Senso, București

2015 Ion Anghel, Galeria Ion Andreescu, Buzău

2015 Ion Anghel, Muzeul Național de Artă al Republicii Moldova, Chișinău

2015 Istoria Umilă, Muzeul de Artă Tulcea

2016 Ion Anghel, Biblioteca Marin Preda, Alexandria

2017 Istoria Umilă, Castelul Apaffy, Dumbrăveni, Sibiu

2017 Treceri, Galeria Arcade 24, Bistrița

2018 Acasă, Galeria Art Nouveau din Palatul Culturii Târgu Mureș

2018 Cronica Domestica, Muzeul de Artă Cluj Napoca, Palatul Banffy

2018 Un limpede loc, Galeria Forma, Deva

Participări la numeroase expoziții de grup, tabere și simpozioane în țară și străinătate.

Premii

1992 Premiul Artexpo

1996 Premiul special - Fleur d'Eau

1999 Premiul I, Concursul de pictură „Accente și amprente”, Galeria Apollo, București

2003 Premiul pentru creație acordat de Casa de Licitație Monavissa, Târgul de Artă Gaudeamus, București

2004 Premiul pentru Tineret al Uniunii Artiștilor Plastici din România

2007 Premiul de excelență pentru tinere talente acordat de Uniunea Națională a Patronatului Român

2015 Diploma de excelență acordată de U.A.P. Romania, filiala Buzău

2015 Diploma de merit acordată de Institutul de Cercetari Eco Muzeale “Gavrilă Simion” Tulcea

2016 Diploma de Merit, pentru participarea la Bienala ”In Memoriam Gheorghe D. Anghel”, Muzeul de Artă Drobeta Turnu Severin

2016 Premiul Special, Bienala Internațională de Gravură Danubius

2016 Diplomă de Onoare la Ex-Libris Constantin Brâncuși Muzeul de Istorie Nationala și Arheologie Constanța

2017 Medalie Comemorativă „Mihail Grecu”, acordată de Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova

2017 Premiul Mihail Grecu, acordat de UAP, Republica Moldova

2017 Premiul „Mihail Grecu”, acordat de Uniunea Artiștilor Plastici din Republica Moldova, la Saloanele Moldovei ediția a-XXVII-a

2018 Diplomă de Excelență, Ex Libris Brâncuși, Muzeul Național Cotroceni

2002 Membru fondator al Grupului Salmastru

2011 Fondator al galeriei Catacomba UNA

2012 Membru fondator al Galeriei UNARTE The Grand

2018 Peședintele comisiei de Onoare și Arbitraj al UAP, România

GENEREUSE - obiect, Ø126 cm., 2014

ION ANGHIEL

DE LA SUBIECT LA OBIECT

IUNIE 2018